

ໂຮມສ້າງຕັ້ງນິມິດ - ໝາຍເລກໜຶ່ງ

ການຕີຄວາມໝາຍສ່ວນບຸກຄົນ

Jeff Pippenger

2024-06-28

ແລະໃນຄາວນັ້ນ ຈະມີຫຼາຍຄົນລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້; ອະນຸຶ
ພວກບຸ້ນສະດົມໃນໝູ່ຊົນຂອງເຈົ້າຈະຍົກຕົນຂຶ້ນເພື່ອສະຖາປະນານິມິດນັ້ນ; ແຕ່ພວກເຂົາຈະພິນາດ.
ດານເຮອນ 11:14.

ຄຳວ່າ “ຄຳສອນ” ໃນບົລິບິດຂອງຄຣິດສະຕຽນ
ໝາຍເຖິງຄວາມຈິງອັນແນ່ນອນທີ່ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ໃນພຣະຄຳພີ.
ອົງການຕ່າງໆທີ່ປະກາດວ່າຕົນເປັນຄຣິດສະຕຽນ
ມີຊື່ຂອງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຢົາມວ່າເປັນຄຳສອນຕາມພຣະຄຳພີແຕກຕ່າງກັນ,
ແຕ່ຄວາມຈິງມີພຽງແຕ່ໜຶ່ງດຽວ. ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ “ຄວາມຈິງສົມບູນແບບ” ແລະ “ພະຫຸນຍົມ”
ເປັນຫົວຂໍ້ທີ່ຢູ່ນອກເໜືອຂອບເຂດການພິຈາລະນາຂອງພວກເຮົາໃນຂະນະນີ້.

ດັ່ງນັ້ນ ບົລິດຈຶ່ງທຸມພະອົງວ່າ, “ຖ້າຢ່າງນັ້ນ ທ່ານເປັນກະສັດຫລື?” ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ,
“ທ່ານເວົ້າຖືກແລ້ວວ່າ ເຮົາເປັນກະສັດ. ເຮົາໄດ້ກົດມາເພື່ອການນີ້, ແລະໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກເພື່ອເຫດນີ້,
ຄືເພື່ອຈະເປັນພະຍານແກ່ຄວາມຈິງ. ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ຜ່າຍຄວາມຈິງຍອມຟັງສຽງຂອງເຮົາ.”
ບົລິດທຸມພະອົງວ່າ, “ຄວາມຈິງແມ່ນຫຍັງ?” ເມື່ອເວົ້າດັ່ງນີ້ແລ້ວ ທ່ານກໍອອກໄປຫາພວກຢິວອີກ
ແລະເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບໍ່ເຫັນຄວາມຜິດໃດໆໃນຄົນນີ້ເລີຍ.” ໂຢຮັນ 18:37, 38.

ຄວາມຈິງແມ່ນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ມັນແມ່ນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ ແລະ ແມ່ນພຣະຄຣິດພຣະອົງເອງ.

“ພວກເຮົາຄວນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າ ສິ່ງໃດເປັນຄຣິດສະຕຽນ, ສິ່ງໃດເປັນຄວາມຈິງ,
ສິ່ງໃດເປັນຄວາມເຊື່ອທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບມາ,
ແລະກົດເກນແຫ່ງພຣະຄຳພີແມ່ນຫຍັງ—ກົດເກນທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາຈາກສົດອຳນາດສູງສຸດ.
ມີຫຼາຍຄົນທີ່ເຊື່ອໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນອັນໃດເປັນຖານຮອງຮັບຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ,
ໂດຍບໍ່ມີຫຼັກຖານອັນພຽງພໍກ່ຽວກັບຄວາມຈິງຂອງເລື່ອງນັ້ນ.
ຖ້າມີເນື້ອສົດໃດຖືກນຳສະເໜີຂຶ້ນມາທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຄິດເຫັນອັນຜັງໄວ້ວ່າໜ້າຂອງພວກເຂົາ,
ພວກເຂົາກໍພ້ອມທີ່ຈະຍອມຮັບມັນໃນທັນທີ. ພວກເຂົາບໍ່ໃຊ້ເຫດຜົນຈາກເຫດໄປຫາຜົນ,
ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາບໍ່ມີຖານຖານອັນແທ້ຈິງ, ແລະໃນເວລາແຫ່ງການທົດລອງ
ພວກເຂົາຈະພົບວ່າຕົນໄດ້ກັກສ້າງຢູ່ເທິງຜົນຊາຍ.”

“ຜູ້ໃດທີ່ພັກຢູ່ດ້ວຍຄວາມພິຈາລະນາໃນຄວາມຮູ້ພຣະຄຳພີອັນບໍ່ສົມບູນຂອງຕົນໃນປັດຈຸບັນ,
ຄິດວ່າເທົ່ານັ້ນພຽງພໍສຳລັບຄວາມລອດຂອງຕົນ, ກໍກຳລັງພັກຢູ່ໃນຄວາມຫລອກລວງອັນເຖິງຕາຍ.
ມີຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຈັດຕຽມຢ່າງຄົບຖ້ວນດ້ວຍເຫດຜົນຈາກພຣະຄຳພີ,
ເພື່ອວ່າເຂົາຈະສາມາດຈຳແນກຄວາມຜິດພາດ ແລະ
ກ່າວໂທດປະເພນີແລະຄວາມງົມງາຍທັງປວງທີ່ໄດ້ຖືກນຳມາສວມຮອຍເປັນຄວາມຈິງ.
ຊາຕານໄດ້ນຳເອົາແນວຄິດຂອງມັນເອງເຂົ້າມາໃນການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ,
ເພື່ອມັນຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມງ່າຍດາຍຂອງຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະຄຣິດເສຍໄປ.
ຈຳນວນຫລວງຫລາຍຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າເຊື່ອຄວາມຈິງສຳລັບເວລານີ້, ບໍ່ຮູ້ວ່າສິ່ງໃດເປັນສ່ວນປະກອບຂອງຄວາມເຊື່ອ
ຊື່ຈິງເຄີຍຖືກມອບໄວ້ແກ່ພວກທ່ານບໍລິສຸດເທື່ອດຽວ—ພຣະຄຣິດຢູ່ໃນພວກທ່ານ
ຄວາມຫວັງແຫ່ງພຣະສິຣີ. ເຂົາຄິດວ່າຕົນກຳລັງປົກປ້ອງຫລັກໝູດເກົ່າ, ແຕ່ເຂົາເປັນຄົນອຸ່ນໆກາງໆ ແລະ

ບໍ່ສົນໃຈ. ເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າການຖັກທໍ່ເຂົ້າໄປໃນປະສົບການຂອງຕົນ ແລະ
ການຄອບຄອງຄຸນຄ່າແທ້ຈິງຂອງຄວາມຮັກແລະຄວາມເຊື່ອນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ.
ເຂົາບໍ່ແມ່ນນັກສຶກສາພຣະຄຳພີຢ່າງໃກ້ຊິດ, ແຕ່ເປັນຄົນຂີ້ຄ້ານ ແລະ ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່.
ເມື່ອຄວາມແຕ້ນຕ່າງເກີດຂຶ້ນເກືອບກັບຂັດຕອນຕ່າງໆໃນພຣະຄຳພີ,
ຄົນເຫລົ່ານີ້ຜູ້ບໍ່ໄດ້ສຶກສາດ້ວຍເບົາໝາຍ ແລະ ບໍ່ແນ່ນອນວ່າຕົນເຊື່ອຫຍັງ, ກໍ່ຫລົ່ນໄປຈາກຄວາມຈິງ. ພວກເຮົາ
ຄວນຍ້າໃຫ້ທຸກຄົນເຫັນເຖິງຄວາມຈຳເປັນແຫ່ງການສືບສອບຄວາມຈິງຜ່ານພຣະເຈົ້າຢ່າງຂະຫຍັນຫມັ້ນ
ງຽນ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າສິ່ງໃດເປັນຄວາມຈິງ. ບາງຄົນອ້າງວ່າຕົນມີຄວາມຮູ້ຫລາຍ ແລະ
ຮູ້ສຶກພໍໃຈໃນສະພາບຂອງຕົນ, ໃນເວລາທີ່ເຂົາບໍ່ມີຄວາມຮ້ອນຮົ່ມເພີ່ມຂຶ້ນສຳລັບພາລະກິດ,
ບໍ່ມີຄວາມຮັກອັນເຜີຍໄຫວເພີ່ມຂຶ້ນສຳລັບພຣະເຈົ້າ ແລະ
ສຳລັບຈິດວິນຍານທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສົ່ງພຣະຊົນເພື່ອ,
ຫລາຍໄປກວ່າຖ້າວ່າເຂົາບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າເລີຍ. ເຂົາບໍ່ອ່ານພຣະຄຳພີ [ເພື່ອ]
ນຳເອົາແກ່ນແລະໄຂມັນໄປເປັນສ່ວນຂອງຈິດວິນຍານຂອງຕົນເອງ.
ເຂົາບໍ່ຮູ້ສຶກວ່ານັ້ນເປັນພຣະສະຖະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກຳລັງຕັດກັບເຂົາ.
ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາປາຖະໜາຈະເຂົ້າໃຈທາງແຫ່ງຄວາມລອດ,
ຖ້າພວກເຮົາປາຖະໜາຈະເຫັນແສງລ່າຂອງດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມລອດທຳ,
ພວກເຮົາຕ້ອງສຶກສາພຣະຄຳພີດ້ວຍເບົາໝາຍ, ເພາະບັນດາພຣະສັນຍາແລະຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ
ດ້ວຍສ່ອງແສງແຫ່ງພຣະສິນອັນແຈ້ງກະຈ່າງລົງເທິງແຜນການໄຖ່ບາບອັນສະຫງ່າງາມຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຊຶ່ງຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຫລົ່ານີ້ຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈຢ່າງແຈ້ງຊັດ.” The 1888 Materials, 403.

ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ວ່າຄຳສອນເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຫຍັງ, ແລະຈະນຳສະເໜີ, ສະຖາປະນາ
ແລະປົກປ້ອງຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ.

“ໃນເວລານີ້ ສຳລັບພວກເຮົາແລ້ວ ມັນເບື້ອງຄືວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ໃຜຊິ່ງຈະຕ້ອງຍືນຍົງຕາມລຳພັງ;
ແຕ່ຖ້າພຣະເຈົ້າເຄີຍຕັດຜ່ານຂ້າພະເຈົ້າມາແລ້ວ, ເວລານັ້ນຈະມາເຖິງ
ເມື່ອພວກເຮົາຈະຖືກນຳໄປຍືນຍົງຕາມສະພາ ແລະ ຕຳໜ້າຜູ້ຄົນເປັນພັນໆ
ເພາະເຫັນແກ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ແລະ ແຕ່ລະຄົນຈະຕ້ອງໃຫ້ເຫດຜົນແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ.
ເມື່ອນັ້ນ ການວິພາກວິຈານທີ່ຮຸນແຮງທີ່ສຸດຈະມາເຖິງເຫຼືອທຸກຈຸດຍືນຍົງທີ່ໄດ້ຖືກໄວ້ເພື່ອຄວາມຈິງ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງສຶກສາພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າເຫດໃດພວກເຮົາຈຶ່ງເຊື່ອບັນດາຄຳສອນທີ່ພວກເຮົາປະກາດສົ່ງເສີມ.
ພວກເຮົາຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າພຣະດຳລັດອັນມີຊີວິດຂອງພຣະເຢໂຮວາຢ່າງພິຈາລະນາຢ່າງຖືກຕ້ອງ.” Review
and Herald, December 18, 1888.

ເພື່ອໃຫ້ຖືກນຳໄປຍືນຍົງຕາມ “ຫຼາຍພັນຄົນ” ນັ້ນ ກໍ່ເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ້ງວ່າ
ຜູ້ປົກປ້ອງຄວາມຈິງບາງຄົນໃນວັນສຸດທ້າຍ ຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ປົກປ້ອງຄວາມຈິງຜ່ານສະຖານ ໂທລະພາບ ຫຼື
ການອອກອາກາດທາງເວບ. ມີຊະນັ້ນແລ້ວ
ຫຼາຍພັນຄົນຈະສາມາດເບິ່ງຄຳພະຍານທີ່ໃກ້ໃຈໃດຍ່ອຍໜຶ່ງແສນສະໝຸນສະພັນໄດ້ແນວໃດ?
ຄຳສອນທັງຫຼາຍທີ່ພວກເຮົາຍຶດຖືນັ້ນ ບັງຄັບຖືກຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ.

“ສະມາຊິກຂອງຄຣິສຕະຈັກຈະຖືກທົດສອບ ແລະພິສູດເປັນລາຍບຸກຄົນ.
ພວກເຂົາຈະຖືກນຳໄປຢູ່ໃນສະພາບການທີ່ບັງຄັບໃຫ້ຕ້ອງເປັນພະຍານຜ່ານຄວາມຈິງ.
ຫຼາຍຄົນຈະຖືກເອີ້ນໃຫ້ໄປກ່າວຕຳໜ້າສະພາ ແລະໃນສານຍຸຕິທຳ, ບາງທີອາດແຍກຕ່າງຫາກ ແລະຢູ່ລຳພັງ.
ປະສົບການຊຶ່ງຄົງຈະໄດ້ຊ່ວຍພວກເຂົາໃນຍາມຄັບຂັນນີ້ ພວກເຂົາໄດ້ລະເລີຍບໍ່ສະແຫວງຫາ,
ແລະຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາກໍ່ຖືກຖ່ວງດ້ວຍຄວາມເສຍໃຈສຳນຶກຜິດ ເນື່ອງຈາກໂອກາດທີ່ສູນເສຍໄປ
ແລະສົດພິເສດທີ່ໄດ້ລະເລີຍ.” Testimonies, volume 5, 463.

ພຣະວໍຈນະຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຜົດພາດ ແລະ ດັ່ງນັ້ນ
ຖ້າພວກເຮົາຈະຖືກນັບຢູ່ໃນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນນັ້ນ ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ວ່າພວກເຮົາເຊືອຫຍັງ
ໂດຍຕັ້ງຢູ່ເທິງສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະວໍຈນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດສອບຈະມາເຖິງ
ເມື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກບັງຄັບໃຫ້ອະທິບາຍຄຳສອນທີ່ພວກເຂົາເຊືອ
ພຣະເຈົ້າຊົງຍອມໃຫ້ຄວາມຜົດພາດຖືກນຳເຂົ້າມາ
ເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງສຶກສາພຣະວໍຈນະຂອງພຣະອົງຢ່າງວິພາກວິຈານ.

ການທີ່ບໍ່ມີການໃຕ້ຖ້ຽງ ຫຼື ການປັບປ່ວນໃດໆ ຢູ່ທ່າມກາງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ບໍ່ຄວນຖືວ່າເປັນຫຼັກຖານອັນແນ່ນອນວ່າ ພວກເຂົາກຳລັງຍຶດໝັ້ນຢູ່ໃນຄຳສອນອັນຖືກຕ້ອງ.
ມີເຫດຜົນທີ່ຄວນຫວາດກົວວ່າ
ພວກເຂົາອາດຈະບໍ່ໄດ້ຈຳແນກຄວາມຈິງອອກຈາກຄວາມຜົດພາດຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ.
ເມື່ອບໍ່ມີຄຳຖາມໃໝ່ໆເກີດຂຶ້ນຈາກການສືບຄົ້ນພຣະຄຳພີ, ເມື່ອບໍ່ມີຄວາມເຫັນຕ່າງໆໃດໆເກີດຂຶ້ນ
ທີ່ຈະກະຕຸ້ນຜູ້ຄົນໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີດ້ວຍຕົນເອງ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຫັນວ່າຕົນມີຄວາມຈິງ,
ກໍຈະມີຫຼາຍຄົນໃນສະໄໝນີ້ ເຊັ່ນດຽວກັບໃນສະໄໝບູຮານ ທີ່ຈະຍຶດຖືປະເພນີແລະ
ນະມັດສະການໃນສັງເກດຕົນເອງບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າແມ່ນຫຍັງ.

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄົນເປັນອັນຫຼາຍຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າມີຄວາມຮູ້ໃນສັດຈະທຳສຳລັບຍຸກປະຈຸບັນ
ຫາຮູ້ບໍ່ວ່າຕົນເອງເຊືອອັນໃດ. ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈຫຼັກຖານພຣະພິຈາລະນາຄວາມເຊືອຂອງຕົນ.
ພວກເຂົາບໍ່ມີການຕະຫຼັກຮູ້ອັນຖືກຕ້ອງຕ່າງລະຫວ່າງສຳລັບເວລາປະຈຸບັນ.
ເມື່ອເວລາແຫ່ງການທົດສອບຈະມາເຖິງ ມີບາງຄົນທີ່ບັດນັກລັງເທດສອນຄົນອື່ນ
ຊຶ່ງເມື່ອກວດສອບຈຸດຍືນທົນຍຶດຖື ຈະພົບວ່າມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດໃຫ້ເຫດຜົນອັນເປັນທີ່ໃຈໃຈໄດ້.
ຈົນກວ່າຈະຖືກທົດສອບເຊັ່ນນີ້ ພວກເຂົາກໍບໍ່ຮູ້ເລີຍເຖິງຄວາມບໍ່ຮູ້ອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງຕົນ.
ແລະໃນຄຣິດຕະຈັກກໍມີຄົນຫຼາຍຜູ້ທີ່ເປັນຂໍ້ສົມມຸດວ່າຕົນເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ຕົນເຊືອ;
ແຕ່ຈົນກວ່າການໄດ້ແຍ້ງຈະເກີດຂຶ້ນ ພວກເຂົາກໍບໍ່ຮູ້ຄວາມອ່ອນແອຂອງຕົນເອງ.
ເມື່ອຖືກແຍກອອກຈາກຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊືອດຽວກັນ ແລະຖືກບັງຄັບໃຫ້ຍືນຍົງຕາມລຳພັງ
ແລະຢູ່ຢ່າງໃດດຽວເພື່ອອະທິບາຍຄວາມເຊືອຂອງຕົນ ພວກເຂົາຈະປະຫລາດໃຈເມື່ອເຫັນວ່າແນວຄວາມ
ຄິດຂອງຕົນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຕົນໄດ້ຮັບເອົາເປັນສັດຈະນັ້ນສັບສົນພຽງໃດ. ແນ່ນອນແທ້ວ່າ
ໃນທ່າມກາງພວກເຮົາໄດ້ມີການຫັນໄປຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊີວິດ ແລະການຫັນໄປຫາມະນຸດ
ໂດຍວາງບັນຍາຂອງມະນຸດໄວ້ເທິງພຣະບັນຍາອັນມາຈາກພຣະເຈົ້າ."

"ພຣະເຈົ້າຈະບຸກເຮົາປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ; ຖ້າວິທີການອື່ນໆບໍ່ໄດ້ຜົນ,
ຄຳສອນນອກຣິດຈະເຂົ້າມາທ່າມກາງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງຈະຮ້ອນພວກເຂົາ, ແຍກແກບອອກຈາກເຂົ້າສາລີ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເອົາບັນດາຜູ້ທີ່ເຊືອຖອຍຄຳຂອງພຣະອົງໃຫ້ຕົນອອກຈາກການຫຼົບໄຫຼ.
ແສງສະຫວ່າງອັນປະເສີດໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ, ອັນເໝາະສົມສຳລັບເວລານີ້. ນັ້ນຄືຄວາມຈິງແຫ່ງພຣະຄຳພີ,
ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນພ້ອມອັນຕະລາຍທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາໂດຍກົງ.
ແສງສະຫວ່າງນີ້ຄວນນຳພາພວກເຮົາໃຫ້ສຶກສາພຣະຄຳພີຢ່າງຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນ
ແລະກວດສອບຈຸດຍືນທົນທີ່ພວກເຮົາຍຶດຖືຢ່າງລະອຽດທີ່ສຸດ.
ພຣະເຈົ້າປະສົງໃຫ້ທຸກດ້ານແລະທຸກຈຸດຍືນຂອງຄວາມຈິງໄດ້ຮັບການຄົ້ນຄວ້າຢ່າງຖ້ວນຖື
ແລະຢ່າງອົດທົນພາກພຽນ, ດ້ວຍການອະທິຖານແລະການອົດອາຫານ.
ບັນດາຜູ້ເຊືອບໍ່ຄວນພັກຢູ່ໃນຂັ້ນນີ້ຖານ
ແລະແນວຄິດທີ່ຄົມເຄືອບໍ່ຊັດເຈນກ່ຽວກັບວ່າສິ່ງໃດເປັນຄວາມຈິງ.
ຄວາມເຊືອຂອງພວກເຂົາຕ້ອງຖືກວາງຮາກຖານໄວ້ຢ່າງໝັ້ນຄົງເທິງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ເພື່ອເມື່ອເວລາແຫ່ງການທົດສອບມາເຖິງ
ແລະເມື່ອພວກເຂົາຖືກນຳໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າສະພາເພື່ອຕອບເຫດຜົນແຫ່ງຄວາມເຊືອຂອງຕົນ
ພວກເຂົາຈະສາມາດໃຫ້ເຫດຜົນເຖິງຄວາມຫວັງທີ່ຢູ່ໃນພວກເຂົາ,

ດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຫວສຸພາບແລະຄວາມຍ່າເກງ."

"ຈົງບຸກລະດົມ, ຈົງບຸກລະດົມ, ຈົງບຸກລະດົມ. ຫົວຂ້າງໆທຶພວກເຮົານຳສະເໜີແກໂລກ ຕ້ອງເປັນຄວາມຈິງອັນມີຊີວິດສຳລັບພວກເຮົາ. ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນວ່າ ໃນການປົກປ້ອງຫຼັກຄຳສອນທັງໝົດພວກເຮົາຖືວ່າເປັນບົດບັນຍັດພື້ນຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຍອມໃຫ້ຕົນເອງໃຊ້ເຫດຜົນໃດໆທີ່ບໍ່ໜັກແໜ້ນສົມບູນຢ່າງແທ້ຈິງ. ເຫດຜົນເຊັ່ນນັ້ນອາດໃຊ້ໄດ້ເພື່ອປັດປາກຜູ້ຄັດຄ້ານ, ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ໃຫ້ກຽດແກ່ຄວາມຈິງ. ພວກເຮົາຄວນນຳສະເໜີເຫດຜົນອັນໜັກແໜ້ນ ຊຶ່ງຈະບໍ່ພຽງແຕ່ເຮັດໃຫ້ຜ່າຍຄັດຄ້ານຂອງພວກເຮົານຶງນັ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຈະສາມາດທົນຕໍ່ການກວດສອບທີ່ໃກ້ຊິດທີ່ສຸດ ແລະທີ່ສືບສວນຢ່າງລະອຽດທີ່ສຸດ. ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ເປັນນັກໂຕ້ວາທີ ມີອັນຕະລາຍຢ່າງໃຫຍ່ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຈັດການພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມທຸ່ງທຳ. ໃນການພົບປະກັບຜູ້ຄັດຄ້ານ ຄວນເປັນຄວາມພະຍາຍາມອັນຈິງໃຈຂອງພວກເຮົາ ທີ່ຈະນຳສະເໜີຫົວຂ້າງໆໃນລັກສະນະທີ່ຈະປຸກໃຫ້ເກີດຄວາມເຊື່ອມັ້ນແນ່ໃນຈິດໃຈຂອງລາວ ແທນທີ່ຈະມຸ່ງໝາຍພຽງແຕ່ເສີມຄວາມໝັ້ນໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຊື່ອ."

"ບໍ່ວ່າຄວາມກ້າວໜ້າທາງສະຕິບັນຍາຂອງມະນຸດຈະມີຫຼາຍພຽງໃດ, ຢ່າໃຫ້ເຂົາຄິດແມ່ນແຕ່ຊົ່ວຂະນະດຽວວ່າ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີຢ່າງຖືກຕ້ອງແລະຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອໃຫ້ໄດ້ແສງສະຫວ່າງທີ່ຍິ່ງຂຶ້ນ. ໃນຖານະເປັນປະຊາຊົນໜຶ່ງ ພວກເຮົາຖືກເອີ້ນແຕ່ລະຄົນໃຫ້ເປັນນັກສຶກສາຄຳພະຍາກອນ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຜົາຄອຍດ້ວຍຄວາມຈິງຈັງ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດຈຳແນກລ່າແສງໃດໜຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງນຳສະເໜີແກ່ພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຕ້ອງຈັບເອົາປະກາຍແສງແຫ່ງຄວາມຈິງເບື້ອງຕົ້ນໃຫ້ໄດ້; ແລະຜ່ານການສຶກສາດ້ວຍຈິດໃຈແຫ່ງການອະທິຖານ ກໍອາດໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງທີ່ແຈ້ງຊັດຢືງຂຶ້ນ ຊຶ່ງສາມາດນຳໄປສະເໜີຕໍ່ຄົນອື່ນໄດ້." Testimonies, volume 5, 708.

"ນັກຮຽນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ" ຜູ້ຊຶ້ງໃນທີ່ສຸດຈະປະກອບເປັນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນນັ້ນ ຈະຖືກ "ທົດສອບແລະພິສູດເປັນລາຍບຸກຄົນ" ກ່ອນໜ້າການເຜີຍໜ້າຂອງພວກເຂົາກັບບັນດາອຳນາດຜ່າຍໂລກ ຜູ້ຊຶ້ງຈະນຳໃຫ້ເກີດວິກິດກົດໝາຍອັນອາທິດແລະການຂົ່ມເຫັງທີ່ກຳລັງຈະມາໃນໄມ້ຊ້າ. ກ່ອນອັນໝົດ ບັນດາຜູ້ສັດຊືະຖືກ "ປຸກໃຫ້ຕົ້ນ" ໂດຍພຣະເຈົ້າ. ບັນດາພົມມະຈາລິທິທັມຢູ່ ຈະຖືກ "ປຸກໃຫ້ຕົ້ນ" ຈາກການຫຼົ້ມໃຫຼທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຕົກຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ. ຖ້າພວກເຂົາຈະບໍ່ຕົ້ນຂຶ້ນໂດຍຂ່າວສານທີ່ ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳສະເໜີຜ່ານບົດຄວາມທັງໝົດທີ່ຖືກສົ່ງອອກໄປນັບແຕ່ເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023, ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ "ຄຳສອນນອກຮີດ" "ເຂົ້າມາຢູ່ທຳມະກາງພວກເຂົາ" ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ການແຍກລະຫວ່າງເຂົ້າສາລິກັບຫຍ້າລະອອງສຳເລັດລົງຜ່ານຂະບວນການຮ່ອນ. ບັດນີ້ ພວກເຮົາກຳລັງຢູ່ໃນຂະບວນການຮ່ອນນັ້ນ.

ມີທາງເລືອກສາມປະການສຳລັບບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຕິດຕາມການໂຕ້ຖຽງກ່ຽວກັບການລະບຸຕົວຕົນທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງໂຣມສະໄໝໃໝ່. ທາງເລືອກໜຶ່ງແມ່ນວ່າ ສະຫະລັດອາເມຣິກາແມ່ນໂຣມສະໄໝໃໝ່, ອີກທາງເລືອກໜຶ່ງແມ່ນວ່າ ອຳນາດສັນຕະປາປາແມ່ນໂຣມສະໄໝໃໝ່, ແລະທາງເລືອກທີສາມແມ່ນວ່າ ທັງສອງທັດສະນະກ່ອນໜ້ານີ້ວ່າແຕ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະມີອຳນາດອື່ນບາງຢ່າງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍພວກໃຈແຫ່ງຊົນຊາດຂອງດານີເອນ ຜູ້ຍົກຕົນຂຶ້ນ, ລົມລົງ, ແລະສະຖາປະນານິມິດໃນຂັ້ນສູງຂອງດານີເອນບົດທຸກບົດເອັດ.

ຂ້າພະເຈົ້າຍິນຍອມວ່າ ຄວາມບໍ່ເຫັນພ້ອມກັນວ່າ Modern Rome ແມ່ນອຳນາດສັນຕະປາປາ ຫຼື ສະຫະລັດອາເມລິການັ້ນ ໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າມາໃນຂະບວນການນີ້

ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການບັງຄັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ສັກສາພຣະວາຈາພະຍາກອນຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໃນການສຳແດງແຫ່ງພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ. ຂ້າພະເຈົ້າຍືນຍັນວ່າ ຄວາມບໍ່ເຫັນພ້ອມກັນນັ້ນເກືອບຂ້ອງກັບການຕຽມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງສຳລັບວິກິດການທີ່ກຳລັງຈະມາ ຫຼຍກວ່າການພຽງແຕ່ຊີ້ບອກວ່າ ຜູ້ໃດຖືກ ແລະ ຜູ້ໃດຜິດ ກ່ຽວກັບ Modern Rome. ຄວາມບໍ່ເຫັນພ້ອມກັນນັ້ນໄດ້ຖືກອະນຸຍາດ ແລະ ຖືກອອກແບບໂດຍພຣະເຈົ້າ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ປາດຖະໜາຈະເຫັນ ຮູ້ວ່າ ຄວາມເຂົ້າໃຈສ່ວນຕົວຂອງຕົນເອງຕໍ່ພຣະວາຈາພະຍາກອນຂອງພຣະອົງນັ້ນ ຍັງບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຫຼືບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ດັ່ງນັ້ນ ຂໍໃຫ້ແຍ້ງນຳຈົ່ງເປັນຫຼັກຖານແຫ່ງພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຂໍໃຫ້ຖຽງນັບແມ່ນພຽງແຕ່ກ່ຽວພັນກັບການລະບຸວ່າຜູ້ໃດແມ່ນອຳນາດທີ່ຖືກແທນຄວາມໝາຍໂດຍ “ພວກໂຈນຂອງຊົນຊາດເຈົ້າ” ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງກ່ຽວພັນອີກດ້ວຍວ່າ ວິທີການ “ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ” ທີ່ທັງສອງຝ່າຍໃນຂໍ້ຕົກຖຽງນີ້ອ້າງວ່າຍຶດຖືນັ້ນ ກຳລັງຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຫຼືບໍ່. ກົດເກນທາງຄຳພະຍາກອນທີ່ກ່ຽວພັນກັບວິທີການ “ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ” ນັ້ນ ປະກອບມີຫຼັກການຄຳພະຍາກອນພິເສດຊຶ່ງຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການຄັດແຍກຂ້າວສາລິແລະຫຍ້າບັງ. ສາມອົງປະກອບຂອງວິທີການ “ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ” ທີ່ຂ້ານ້ອຍຂໍຍືນຍັນວ່າກຳລັງຖືກເຂົ້າໃຈຜິດໃນຂໍ້ຕົກຖຽງບັດຈຸບັນນີ້ ຄື ພຣະຄຣິດໃນຖານະຄວາມຈິງ, ແລະ ພຣະຄຣິດໃນຖານະອັນພາແລະໂອເມກາ, ແລະ ການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນແບບສາມຊັ້ນ.

ໃນທີ່ສຸດ ຜູ້ທີ່ຍຶດຖືຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ຂໍ້ທີ່ສືບສືຂອງດານເອີນ ບົດທີ່ສືບເອັດ ຈະຖືກພົບວ່າກຳລັງວາງຈຸດຍືນທາງຄຳສອນຂອງຕົນໄວ້ເທິງການຕີຄວາມສ່ວນຕົວ.

ພວກເຮົາຍັງມີພຣະວາຈາແຫ່ງການພະຍາກອນທີ່ແນ່ນອນຍັງຂຶ້ນ;
ຊຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍກະທຳດີແລ້ວທີ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ພຣະວາຈານັ້ນ,
ດູດດັງຕ່າງໆສະຫວ່າງທີ່ສ້ອງຢູ່ໃນບ່ອນມືດ, ຈົນກວ່າຮຸ່ງອະລຸນຈະປະກົດ
ແລະດາວປະຈຳຮຸ່ງຈະຂຶ້ນໃນໃຈຂອງທ່ານທັງຫລາຍ: ຈົ່ງຮູ້ຂໍ້ນີ້ເປັນອັນດັບທຳອິດວ່າ
ຄຳພະຍາກອນໃດໆໃນພຣະຄຳພີບໍ່ແມ່ນເລື່ອງການຕີຄວາມຕາມຄວາມເຫັນສ່ວນຕົວ.
ເພາະວ່າຄຳພະຍາກອນບໍ່ຄືມາໃນສະໄໝກ່ອນໂດຍນຳໃຈຂອງມະນຸດ:
ແຕ່ບັນດາຄົນບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄປຕາມທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງດົນໃຈເຂົາ. 2 ເປໂຕ
1:19–21.

ໃນຂໍ້ຖຽງກ່ຽວກັບຂໍ້ທີ່ສືບສື ຕົວຢ່າງໜຶ່ງຂອງສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າເປັນ “ການຕີຄວາມສ່ວນຕົວ” ພົບໄດ້ໃນ The Great Controversy.

“ເມື່ອວັນລຸ່ມທາງໂຕໄດ້ກ້າຍເປັນຈຸດແຫ່ງຂັດແຍ່ງອັນພິເສດທີ່ວິຫານາຈັກຄຣິດສະຕຽນ, ແລະເມື່ອອຳນາດຝ່າຍສາສະໜາແລະຝ່າຍໂລກໄດ້ຮ່ວມກັນບັງຄັບໃຫ້ຮັກສາວັນອາທິດ, ການປະຕິເສດຢ່າງ ໜັກແໜ້ນຂອງຄົນກຸ່ມນ້ອຍສ່ວນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງອັນເປັນທົນຍົມ ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍກ້າຍເປັນເປົ້າໝາຍແຫ່ງຄວາມຊ້ຳຊາແລະການສາບແຊ່ຢ່າງທົ່ວໄປ. ຈະມີການຍົກເຫດຜົນຂຶ້ນວ່າ ຄົນຈຳນວນໜ້ອຍທີ່ຍືນຍັນໃນການຄັດຄ້ານຕໍ່ສະຖາບັນຂອງຄຣິດຈັກ ແລະກົດໝາຍຂອງລັດ ບໍ່ຄວນຖືກອົດທົນໃຫ້ຢູ່ໄດ້; ແລະວ່າ ການໃຫ້ພວກເຂົາທົນທຸກດີກວ່າປ່ອຍໃຫ້ປະຊາ ຊາດທັງຫລາຍຖືກໂຍນເຂົ້າສູ່ຄວາມສັບສົນແລະຄວາມໄຮ້ລະບຽບ. ຫລາຍສັດຕະວັດກ່ອນ ຂໍໃຫ້ແຍ້ງອັນດຽວກັນນີ້ໄດ້ຖືກນຳມາໃຊ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດໂດຍ ‘ບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງປະຊາຊົນ.’ ‘ມັນເປັນປະໂຫຍດແກ່ພວກເຮົາ,’ ຄາຢາຟາຜູ້ມີເຈດຕະນາກ່າວວ່າ, ‘ທີ່ຄົນຜູ້ດຽວຈະຕາຍເພື່ອປະຊາຊົນ ແລະບໍ່ໃຫ້ຊາດທັງໝົດພິນາດ.’ ໂຢຮັນ 11:50. ຂໍໃຫ້ແຍ້ງນີ້ຈະເບີກຄວາມຫ້າລ້າງບໍ່ໄດ້; ແລະໃນທີ່ສຸດຈະມີການ ນອກພຣະລາຊະການດັດຕ່າງຜູ້ທີ່ຖືວ່າວັນລຸ່ມທາງໂຕຕາມພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີ່ສືບສືເປັນວັນບໍລິສຸດ, ປະກາດປະນາມພວກເຂົາວ່າສົມຄວນຮັບໂທດຢ່າງໜັກທີ່ສຸດ ແລະໃຫ້ເສລີແກ່ປະຊາຊົນ

ຫລັງຈາກໄລຍະເວລາໜຶ່ງ ໃນການປະທານຊີວິດພວກເຂົາ. ໂຮມັນຄາທອລິກໃນໂລກເກົ່າ
ແລະພວກໂປຣແຕສຕັນທິສອີມຖອຍໃນໂລກໃໝ່
ຈະດຳເນີນຕາມແນວທາງຄ້າຍຄືກັນຕໍ່ຜູ້ທີ່ໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະບັນຍັດທັງປວງຂອງພຣະເຈົ້າ." The Great
Controversy, 615.

"ຄຣິສຕະຈັກໂລກ" ໝາຍເຖິງຊຸມຊົນຄຣິສຕຽນທົ່ວໂລກ ຫຼື
ຮ່າງກາຍຮ່ວມຂອງບັນດາປະເທດແລະວັດທະນະທຳທີ່ຄຣິສຕະສາສະໜາເປັນສາສະໜາສ່ວນໃຫຍ່.
ຄຳນັ້ນກຳກົດໃຊ້ເພື່ອຊີ້ບັນດາສ່ວນຂອງໂລກທີ່ຄຣິສຕະສາສະໜາເປັນສາສະໜາຫຼັກ
ແລະໄດ້ມີອິດທິພົນຢ່າງສຳຄັນຕໍ່ວັດທະນະທຳ, ກົດໝາຍ, ແລະບັນທັດຖານທາງສັງຄົມ.
ຄຣິສຕະຈັກໂລກຄອບຄຸມຂອບເຂດອັນກວ້າງຂວາງທົ່ວໂລກຂອງຄຣິສຕະສາສະໜາ ໃນແງ່ຂອງຜູ້ນັບຖື,
ອິດທິພົນທາງວັດທະນະທຳ, ແລະຄວາມສຳຄັນທາງປະຫວັດສາດ. ໂດຍບໍ່ຕັດຄວາມຊ້ຳຫຼົ້ມໃນ Ellen White
CD-ROM ອອກ, ຄຳວ່າ Christendom ບາກົດຢູ່ໜຶ່ງຮ້ອຍເຈັດສິບຫົກຄັ້ງ. ໃນທາງພູມສາດ Sister White
ລະບຸວ່າ Christendom ໂດຍທົ່ວໄປເປັນຕົວແທນຂອງຢູໂຣບ ແລະ ອາເມຣິກາ. ໃນບໍລິບົດຂອງ Sister White
ຢູໂຣບຖືກລະບຸວ່າເປັນໂລກເກົ່າ ແລະ ອາເມຣິກາເປັນໂລກໃໝ່.

"ແຕ່ສັດຮ້າຍທີ່ມີເຂົ້າຄວາມແກະ ໄດ້ຖືກເຫັນວ່າ 'ກຳລັງຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ.'
ແທນທີ່ຈະໃຫ້ລະບົບອຳນາດອື່ນໆເພື່ອສະຖາປະນາຕົນເອງ,
ຊາດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສັນຍາລັກນີ້ຈຶ່ງຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນດິນແດນທີ່ກ່ອນໜ້ານັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດຄອບຄອງ
ແລະເຕີບໂຕຂຶ້ນຢ່າງຄ່ອຍໆ ແລະຢ່າງສັບສົນ. ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງບໍ່ອາດເກີດຂຶ້ນທຳມະກາງບັນດາຊາດໃນໂລກເກົ່າ
ທີ່ໜ້າແໜ້ນແລະແກ່ງແຍ່ງກັນ—ທະເລອັນເປັນບ່ອນນັ້ນຂອງ 'ຊົນຊາດທັງຫຼາຍ, ຝູງຊົນທັງຫຼາຍ,
ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ, ແລະພາສາທັງຫຼາຍ.' ມັນຈຳເປັນຕ້ອງຖືກສະແດງໜ້າໃນທະວີບຕາເວັນຕົກ."

"ຊາດໃດໜຶ່ງໃນໂລກໃໝ່ທີ່ໃນປີ 1798 ກຳລັງຜຸດຂຶ້ນສູ່ອຳນາດ,
ສະແດງແນວໂນ້ມແຕ່ງກຳລັງແລະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງໂລກ?
ການນຳສັນຍາລັກນີ້ໄປປະຍຸກຕໍ່ໃຊ້ບໍ່ເປັນໃຫ້ມີຄຳຖາມໃດໆ. ມີຊາດໜຶ່ງ, ແລະມີພຽງຊາດດຽວເທົ່ານັ້ນ,
ທີ່ກົງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງຄຳພະຍາກອນນີ້, ມັນຊື່ໄປຍັງສະຫະລັດອາເມຣິກາຢ່າງບາດສະຈາກຄວາມສັງໄສ."
The Great Controversy, 441.

ປະໂຫຍກສຸດທ້າຍໃນວັກທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນານັ້ນ ໄດ້ຖືກນຳໄປໃຊ້ເພື່ອຊີ້ບຳວ່າ "Romanism in the
Old World and apostate Protestantism in the New" ແມ່ນກຳລັງລະບຸ "Romanism of the Old
World" ໃຫ້ໝາຍເຖິງລະບົບສັນຕະບາບາໃນຍຸກມັດ, ແລະສະຫະລັດອາເມຣິກາ (apostate Protestantism)
ໃຫ້ເປັນໂຮມສະໄໝໃໝ່ ໂດຍມີຄຳວ່າ "apostate Protestantism in the New" ເປັນຕົວແທນ. "Old"
ຖືກນິຍາມວ່າເປັນປະຫວັດສາດໃນອະດີດ, ແລະ "New" ຖືກນິຍາມວ່າເປັນປະຫວັດສາດສະໄໝໃໝ່ ຫຼື
ປະຫວັດສາດປັດຈຸບັນ. ການນຳໄປໃຊ້ຊັ້ນນັ້ນເປັນການບົດເບືອນຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຕັ້ງມັນຂອງ Sister White
ທັງກ່ຽວກັບ Christendom ແລະ ໂລກເກົ່າກັບໂລກໃໝ່.

ຜູ້ທີ່ນຳຂໍ້ຄວາມນັ້ນໄປປະຍຸກຕາມແງ່ຂອງປະຫວັດສາດອະດີດແລະອະນາຄົດ ໄດ້ລະບຸ "ການຕີຄວາມສ່ວນຕົວ"
ຊຶ່ງຂັດແຍ້ງໂດຍກົງກັບຄວາມໝາຍທີ່ Sister White ມຸ່ງຈະສົ່ງ. ຂໍ້ອ້າງນັ້ນກ່າວວ່າ "ໂລກເກົ່າ"
ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດອະດີດ ແລະ "ໂລກໃໝ່" ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດສະໄໝໃໝ່ ຫຼື
ປັດຈຸບັນ (ໃໝ່).

ຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນກ່າວວ່າ, "ຈະດຳເນີນຕົດຕາມ." ລັດທິໂຮມັນ ແລະ ໂປຣແຕສຕັງທິສອີມຖອຍ
"ຈະດຳເນີນໃນແນວທາງຄ້າຍຄືກັນຕໍ່ຜູ້ທີ່ໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະບັນຍັດທັງປວງຂອງພຣະເຈົ້າ."
ໂລກເກົ່າໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນແມ່ນຢູໂຣບ ແລະ ໂລກໃໝ່ແມ່ນທະວີບອາເມຣິກາ. ຊົດສະເຕີໄວທ໌
ກຳລັງສອນວ່າ ທົ່ວໂລກທັງໝົດຈະຕ້ອງຜະເຊີນກັບການທົດສອບແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະ

ວັດທະນະທຳໂຮມັນຈະເປັນຜູ້ນຳໜ້າໃນການຂົ່ມເຫັງໃນຢູໂຣບ ແລະ

ໂປຣແຕກຕັ້ງທົດສອມຖອຍຈະເປັນຜູ້ນຳໜ້າໃນການຂົ່ມເຫັງໃນທະວີບອາເມຣິກາ. ທະວີບອາເມຣິກາ ແລະ ຢູໂຣບ ແມ່ນສົງຄາມກັນຍາມວ່າເປັນ "ຄຣິສເຕັນໂດມ." ທັງວັດທະນະທຳໂຮມັນ ແລະ ໂປຣແຕກຕັ້ງທົດສອມຖອຍ "ຈະດຳເນີນໃນແນວທາງຄ້າຍຄືກັນຕໍ່ຜູ້ທີ່ໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະບັນຍັດທັງປວງຂອງພຣະເຈົ້າ."

"ຈະໄລ່ຕາມ" ແມ່ນການບົ່ງຊີວິດການກະທຳໃນອະນາຄົດໂດຍອຳນາດທັງສອງ, ແລະໃນທາງໄວຍະກອນແລ້ວ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະສະເໜີວ່າ ໂຮມັນນິຍົມແຫ່ງໂລກເກົ່າ ແມ່ນອຳນາດສັນຕະປາປາແຫ່ງຍຸກມັດ.

ການຂົ່ມເຫັງທຶນກຳເນີດໂດຍອຳນາດທັງສອງນັ້ນ ຢູ່ໃນຮູບການກະທຳອະນາຄົດ. ຄຳນິຍາມຂອງວະລີນີຄື

"ຈະໄລ່ຕາມ" ແລະມັນໝາຍເຖິງການຕົດຕາມ ຫຼືໄລ່ຕາມບາງສິ່ງ ດ້ວຍເຈດຕະນາທີ່ຈະໃຫ້ບັນລຸ ຫຼືໄດ້ຮັບມັນ.

ມັນສະເໜີການກະທຳໃນອະນາຄົດ ທີ່ບໍ່ກຳນົດ ຫຼືກຸ່ມໜຶ່ງ ມຸ່ງໝັ້ນຢ່າງແນ່ນອນ ທີ່ຈະສະແຫວງຫາເປົ້າໝາຍ ຫຼື ຈຸດປະສົງບາງຢ່າງຢ່າງຕັ້ງໜ້າ.

ວະລີນີສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ໃນຫຼາຍບໍລິບົດ: "ນາງຈະມຸ່ງໝັ້ນສູ່ອາຊີບການແພດ,"

ໝາຍຄວາມວ່ານາງວາງແຜນທີ່ຈະດຳເນີນໄປສູ່ການເປັນຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບທາງການແພດ.

"ລາວຈະສຶກສາເພື່ອໃຫ້ໄດ້ປະລິນຍາດ້ານວິສະວະກຳ,"

ຊຶ່ງສະແດງວ່າລາວຕັ້ງໃຈຈະສຶກສາວິສະວະກຳໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ.

"ທີມງານຈະດຳເນີນໂຄງການຕໍ່ໄປຈົນກວ່າຈະສຳເລັດ,"

ບົ່ງຊີວິດທີ່ມີການຈະສືບຕໍ່ເຮັດວຽກໃນໂຄງການນັ້ນຈົນກວ່າຈະແລ້ວສົມບູນ.

"ພວກເຂົາຈະດຳເນີນຄະດີຕໍ່ບໍລິສັດ,"

ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຂົາຕັ້ງໃຈຈະດຳເນີນຂັ້ນຕອນທາງກົດໝາຍເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຄັບຂັງໃຈ ຫຼື

ສະແຫວງຫາຄວາມຍຸດຕິທຳ. ໂດຍລວມແລ້ວ, "will pursue" ສະເໜີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ, ຄວາມທຸ່ມເທ, ແລະ

ເຈດຕະນາອັນແຈ້ງຊັດທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍ ຫຼືຜົນທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນອະນາຄົດ.

ການຕີຄວາມໝາຍແບບສ່ວນຕົວທຶນກຳເນີດໃຊ້ເພື່ອສອນວ່າ

ໂຮມັນນິຍົມຂອງໂລກເກົ່າເປັນປະຫວັດສາດທີ່ຜ່ານໄປແລ້ວ ຈາກນັ້ນກໍຖືກນຳໃຊ້ເປັນເສົາຄໍ້າເພື່ອພະຍາຍາມນຳ

ໄປປະຍຸກໃນຊີວິດທຶນກຳເນີດຂອງການນຳຄຳພະຍາກອນໄປປະຍຸກໃນຊີວິດຊັ້ນສູງ. ມັນໃຫ້ເຫດຜົນວ່າ

ການນຳໄປປະຍຸກໃນຊີວິດຊັ້ນສູງຂອງໂຮມັນໝາຍເຖິງ ໂຮມັນອກຣິດ ຕາມດ້ວຍໂຮມັນສັນຕະປາປາ

ແລ້ວຈຶ່ງເຖິງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນຖານະເປັນໂຮມັນທີ່ສາມໃນບັນດາໂຮມັນທັງສາມ.

ການນຳໄປປະຍຸກໃນຊີວິດຜິດພາດອັນຄ້າຍຄືກັນຫຼາຍໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນໄມດິນຫຼັງຈາກວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001

ເມື່ອກຸ່ມໜຶ່ງແຍກຕົວອອກຈາກຂະບວນການເນື່ອງຈາກພຣະທຳໂຢເອນ.

ດັ່ງນັ້ນ ການໂຕ້ແຍ້ງໄດ້ລົ້ມຕົ້ນຂຶ້ນໃນການປະຊຸມຄຳພະແຫ່ງໜຶ່ງໃນປະເທດການາດາ

ບ່ອນທີ່ການນຳໃຊ້ສາມຊັ້ນຂອງວິບັດທັງສາມໄດ້ຖືກນຳໄປປະກອບເຂົ້າໃນພຣະທຳໂຢເອນ ເພື່ອສອນວ່າ

ອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດທັງສາມ ຄືຊາດທີ່ໄດ້ຍົກມາຕັ້ງແຜນດິນໃນຂໍ້ຕົກລົງຂອງບົດທຶນນີ້. ຊາດນັ້ນຄື

ໂຮມັນຂອງພະສັນຕະປາປາ, ແຕ່ໄດ້ມີການນຳຄວາມຕີຄວາມສ່ວນຕົວເຂົ້າມາ

ໂດຍອ້າງວ່າຊາດນັ້ນແມ່ນອິດສະລາມ.

ການນຳໃຊ້ສາມຊັ້ນຂອງວິບັດທັງສາມໄດ້ສະຖາປະນາອິດສະລາມໃຫ້ເປັນອຳນາດຂອງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001,

ແລະການຕີຄວາມສ່ວນຕົວໃໝ່ນັ້ນກໍຍື່ນຍັນຢ່າງໜັກແນ່ນອນວ່າ

ອຳນາດຂອງພະສັນຕະປາປາໃນໂຢເອນບົດທຶນນີ້ ແທ້ຈິງແລ້ວແມ່ນອິດສະລາມ.

ການຕີຄວາມສ່ວນຕົວອັນໜຶ່ງ

ຊຶ່ງປະຕິເສດການລະບຸອຳນາດຂອງພະສັນຕະປາປາຢ່າງຖືກຕ້ອງໃນພຣະທຳໂຢເອນ

ໄດ້ຖືກຄຳຈຸນໄວ້ດ້ວຍການນຳໃຊ້ວິບັດທັງສາມຢ່າງຜິດພາດ. ບັດນີ້ການຕີຄວາມສ່ວນຕົວອີກຢ່າງໜຶ່ງ

ຊຶ່ງວາງອຳນາດຂອງພະສັນຕະປາປາໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງເພື່ອແທນທີ່ດ້ວຍສະຫະລັດ ກຳລັງຖືກນຳເຂົ້າມາ.

ສົງເຄາະເປັນມາແລ້ວ ມັນກໍຈະເປັນອີກ; ແລະສົງເຄາະທຳແລ້ວ ກໍແມ່ນສົງເຄາະຖືກກະທຳອີກ: ແລະບໍ່ມີສິ່ງໃດໃໝ່ໃນໂຕ້ວາງອາທິດ. ມີສິ່ງໃດບໍ່ທົດຈະກ່າວໄດ້ວ່າ, ເບິ່ງແມ່, ສົງເຄາະຂອງໃໝ່? ມັນໄດ້ມີແລ້ວໃນສະໄໝໂບຮານ, ຊຶ່ງມີມາກ່ອນເຮົາ. ບັນຍາຈານ 1:9, 10.

ການໂຕ້ແຍ້ງໃນວັນສຸດທ້າຍຮວມເຖິງການເຮັດຊ້ຳຂອງການໂຕ້ແຍ້ງເກົ່າໆ, ແລະໃນດານເຮອນ ບົດທີ 11 ກ່ຽວກັບການໂຕ້ແຍ້ງຂອງ Uriah Smith

ທີ່ໄດ້ນຳການຕົວຈິງສ່ວນຕົວຂອງຕົນໄປວາງໄວ້ເທິງສັນຍາລັກຂອງກະສັດແຫ່ງພາກເໜືອ.

ໂດຍການເຮັດດັ່ງນັ້ນ ລາວໄດ້ບະດົດສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບດານເຮອນ ບົດທີ 11

ທີ່ກ່ອນເກີດແຕ່ຄວາມມືດມົນເທົ່ານັ້ນ. ໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້ ການໂຕ້ແຍ້ງທີ່ຖືກເຮັດຊ້ຳນັ້ນ ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ຄືການຊື້ໃຫ້ເຫັນຜົນຜະລິດຂອງການນຳການຕົວຈິງສ່ວນຕົວມາໃຊ້ກັບຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ແລ້ວ.

ນີ້ແມ່ນສົງເຄາະ Smith ໄດ້ເຮັດໃນປຶ້ມຂອງລາວ, Daniel and the Revelation.

ນີ້ແມ່ນສົງເຄາະທີ່ໄດ້ຖືກເຮັດໃນການໂຕ້ແຍ້ງໃນປຶ້ມຂອງ Joel, ແລະນີ້ກໍເປັນກົນໄກດຽວກັນທີ່ກຳລັງຖືກນຳໃຊ້

ເມື່ອຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງອີກຈາກ The Great Controversy ຫຼັກລັກສະນະຍາມພົວພັນໃນໂລກ

ແລະພາຍໃນບົດຂຽນຂອງ Ellen White ກ່ຽວກັບສົງເຄາະ "Christendom" ເປັນຕົວແທນ,

ຄຽງຄູ່ກັບການປະຕິເສດກົດພັນຖານຂອງໄວຍາກອນທີ່ຊີ້ບອກວ່າວະລີ "will pursue"

ຊີ້ບອກເຖິງເຫດການໃນອະນາຄົດ. ຈາກຈຸດອ້າງອີງນັ້ນ ແນວຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ພ້ອມຮັບຮູ້ວ່າ "Old World"

ແມ່ນປະຫວັດສາດຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາຕົງແຕ່ 538 ຈົນເຖິງ 1798

ຈົ່ງຖືກນຳມາໃຊ້ເພື່ອໂຕ້ແຍ້ງຄວາມເຂົ້າໃຈອັນໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ແລ້ວ

ກ່ຽວກັບຄຳສັ່ນຍາມຂອງການນຳຄຳພະຍາກອນໄປປະຍຸກໃຊ້ສາມລັດ.

"ທຸກສົງເຄາະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປະຫວັດສາດຜ່ານຄຳພະຍາກອນວ່າຈະຕ້ອງສຳເລັດໃນອະດີດ ກໍໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ, ແລະທຸກສົງເຄາະຈະມາໃນລັດບ່ອນຂອງມັນກໍຈະເປັນໄປ. ດານເຮອນ, ຜູ້ພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຍືນຢູ່ໃນບ່ອນຂອງທ່ານ. ໂຢຮັນກໍຍືນຢູ່ໃນບ່ອນຂອງທ່ານ. ໃນພຣະນິມົດ ພຣະສົງແຫ່ງເຜົ່າຢູດາໄດ້ເປີດໜັງສືດານເຮອນໃຫ້ແກ່ນັກສຶກສາຄຳພະຍາກອນ, ແລະດັ່ງນັ້ນດານເຮອນຈຶ່ງກຳລັງຍືນຢູ່ໃນບ່ອນຂອງທ່ານ. ທ່ານເປັນພະຍານຍືນຢູ່ຂອງທ່ານ, ຄືສົງເຄາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳແດງແກ່ທ່ານໃນນິມົດ ກ່ຽວກັບເຫດການໃຫຍ່ແລະເຄັ່ງໄຂມ ຊຶ່ງພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍືນຢູ່ທາງເຂົ້າອັນໃກ້ຊິດຢ່າງຍິ່ງຂອງການສຳເລັດຂອງມັນ."

"ໃນປະຫວັດສາດແລະຄຳພະຍາກອນ ພຣະວະຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການຕໍ່ສູ້ອັນຍາວນານທີ່ດຳເນີນສືບຕໍ່ກັນມາລະຫວ່າງຄວາມຈິງແລະຄວາມຜິດພາດ. ການຕໍ່ສູ້ນັ້ນຍັງຄົງດຳເນີນຢູ່ ສົງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຈະຖືກເຮັດຊ້ຳອີກ. ຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງເກົ່າໆຈະຖືກຮຸນຮົນຂຶ້ນອີກ ແລະທິດສະດີໃໝ່ໆຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ແຕ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ້ງໃນຄວາມເຊື່ອ ແລະໃນການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນ ໄດ້ຮັບບົດບາດໃນການປະກາດຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີໜຶ່ງ, ອົງທີສອງ, ແລະອົງທີສາມ, ຍ່ອມຮູ້ວ່າພວກເຂົາຍືນຢູ່ບ່ອນໃດ. ພວກເຂົາມີປະສົບການອັນມີຄຳຍົກວ່າຄຳບໍລິສຸດ. ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຍືນຢູ່ດັ່ງນັ້ນຄົງດັ່ງນີ້ ໂດຍຍຶດຖືຄວາມໝັ້ນໃຈແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນຂອງພວກເຂົາໄວ້ຢ່າງແນ່ນອນຈົນເຖິງທ້ອງຖິ່ນ." Selected Message, book 2, 109.

ສາມາດພິສູດໄດ້ໂດຍງ່າຍວ່າ ຊີເສຕິໄວທ໌ໄດ້ລະບຸ "ການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງເຂົາ" ຂອງໂບໄລ ວ່າເປັນຄວາມຈິງພື້ນຖານຂອງອາດເວນຕ໌ສີມ. ພວກມັນເລີ່ມຕົ້ນໄດ້ສອນວ່າ

"ພວກຜູ້ບໍ່ມີສະດີມາແຫ່ງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ" ແມ່ນອຳນາດຂອງພາບານ, ແລະຕັ້ງແຕ່ປີ 1989 ເປັນຕົ້ນມາ ຂະບວນການຂອງໜັງແສນສື່ມວນຊົນໄດ້ລະບຸຄວາມເຂົ້າໃຈດຽວກັນຂອງສັນຍາລັກນັ້ນຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກມັນເລີ່ມຕົ້ນເຂົ້າໃຈ. ບັດນີ້ "ທິດສະດີໃໝ່" ກ່ຽວກັບວ່າ ຜູ້ໃດແມ່ນ

“ພວກຜູ້ບັນລັກສະດີແຫ່ງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ,” ແລະມັນໄດ້ຟື້ນຟູການໂຕ້ຖຽງເກົ່າຂຶ້ນມາອີກ ໃນຄວາມໝາຍທີ່ວ່າ
ມັນໃຊ້ການລະບຸຜິດຂອງສັນຍາລັກພະຍາກອນທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາແລ້ວ
ເພື່ອສ້າງແບບຈຳລອງພະຍາກອນອັນໜຶ່ງທີ່ຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນເທິງພື້ນຊາຍ.

ບໍ່ວ່າຈະເປັນການຕີຄວາມສ່ວນຕົວຂອງ Smith, ຫຼືການນຳໃຊ້ຄຳວ່າຊົນຊາດໃນ Joel ບົດ 1 ຢ່າງຜິດພາດ,
ຫຼືການລະບຸສະຫະລັດອາເມຣິກາວ່າເປັນໂຮມສະໄໝໃໝ່;
ຄວາມຜິດພາດທັງສາມປະການນີ້ໄດ້ໃຈມຕີຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບໂຮມຂອງພາບານໃນວັນສຸດທ້າຍ,
ແລະໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ພວກມັນກໍ່ໃຈມຕີສັນຍາລັກທີ່ສະຖາປະນານິມົດພະຍາກອນອັນຊື່ຂາດວ່າ
ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະພົບພາບ ຫຼືຈະມີຊີວິດຢູ່.

ໃນອະນາຄົດ ລັດທິໂຮມັນຄາທອລິກໃນຢູໂຣບ ແລະ ໂປຣເຕສະແຕນທີ່ເສືອມຖອຍໃນທະວີບອາເມຣິກາ
“ຈະດຳເນີນ” ການຂົ່ມເຫັງຜູ້ຮັກສາວັນຊະບາໂຕ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກກະທຳມາແລ້ວຕະຫຼອດປະຫວັດສາດອັນສັກສິດ.

“ພຣະເຈົ້າຈະປຸກເລົ້າປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ; ຖ້າວິທີການອື່ນໆລົ້ມເຫຼວ,
ພວກນອກຮີດຈະແຊກເຂົ້າມາໃນທຳມະກາງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງຈະຮ້ອນພວກເຂົາ,
ແຍກແກບອອກຈາກເຂົ້າສາລີ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງເອີ້ນບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງໃຫ້ຕົນຂຶ້ນຈາກການຫຼົ່ມໄຫຼ,
ແສງສະຫວ່າງອັນລ້ຳຄ່າໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ, ເໝາະສົມສຳລັບເວລານີ້. ນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງແຫ່ງພຣະຄຳພີ,
ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນອັນຕະລາຍທີ່ກຳລັງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ.
ແສງສະຫວ່າງນີ້ຄວນນຳພາພວກເຮົາໄປສູ່ການສຶກສາພຣະຄຳພີຢ່າງພາກພຽນ
ແລະການກວດສອບຈຸດຍືນທົນພວກເຮົາຍຶດຖືຢ່າງເຂັ້ມງວດທີ່ຊືດ. ພຣະເຈົ້າປາຖະໜາໃຫ້ມຸມມອງແລະຈຸດ
ຍືນທຸກປະການແຫ່ງຄວາມຈິງໄດ້ຖືກຄົ້ນຄວ້າຢ່າງລະອຽດຖືກຖ້ວນແລະຢ່າງພາກພຽນບໍ່ຍື່ນ,
ດ້ວຍການອະທິຖານແລະການອົດອາຫານ. ບັນດາຜູ້ເຊື່ອບໍ່ຄວນຢຸດຢູ່ໃນຂັ້ນນີ້ຖານ
ແລະແນວຄິດທີ່ຄຸ້ມຄອງບໍ່ແຈ້ງກ່ຽວກັບວ່າອັນໃດເປັນຄວາມຈິງ.” Gospel Workers, 299.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.